

ת"פ 70496/06 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

10 יולי 2022

ת"פ 20-06-70496 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כב' השופט נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזה"ד חני שנפ' - נוכחת
בג"ד

הנאשם

פלוני - נוכח
ע"י ב"כ עוזה"ד שלמה פצ'בסקי (בשם עוזה"ד דן גרובס) - נוכח

גור דין

א. רקע עובדתי

1. ביום 29.06.2020, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירות של **תקיפה סתם** - בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ואוימים** (4 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק **העונשין**.
2. לאחר שמיית הראיות, בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 11.04.2022, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירה אוומים אחת שיוסה לו בכתב האישום; לא מצאתי לקבל את עתרת המאשימה להרשייע את הנאשם מהעובדות שהתגלו במהלך המשפט בעבירה ניסיון תקיפה סתם - בן זוג; וממצאיו בסופו של יום להרשייע את הנאשם בעבירה תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של אוומים.
3. בהמשך לכך, בהכרעת הדין שניתנה על ידי קבעתי, כי כנطען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים המצויים בהליכי גירושין, תוך שהשתים התגוררו יחד בדירה ברוח שבת בניימין באשדוד (להלן: "**הדירה**"), ולهم 3 ילדים בגירים.
4. ביום 14.03.2020, בשעה שנייה ידועה במדוייק, בדירה, במהלך ויכוח שנתגלה בין הנאשם למטלוננת על כך שהיא אינה מעוניינת בהליך של שלום בית, אימם הנאשם על המתלוננת כי הוא ירצה אותה (להלן: "**הארוע הראשון**").
5. ביום 20.03.2020, הגיע הנאשם לדירה, ולאחר ויכוח שנתגלה בין המתלוננת התקרב הנאשם לעבר המתלוננת ואימם עליה בכך שהוא הניב לעברה בקבוק זכוכית, ולאחר שהמתלוננת נמלטה לחדר השינה, אימם עליה הנאשם פעמיinus אמר בך שאמר לה כי אם היא תזמין משטרת הוא ירצה אותה (להלן: "**הארוע השני**").
6. כשנה וחצי עבר לארועים המתוירים לעיל, במהלך ויכוח שנתגלה בין הנאשם למטלוננת, הנאשם השלים שעון על הרצפה, התקרב אל המתלוננת וسطר לה על לחיה (להלן: "**הארוע השלישי**").
7. בגין כל אלו, הנאשם הורשע (כאמור) בעבירות של **תקיפה סתם** - בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק **העונשין**; **ואוימים** (שלוש עבירות) לפי סעיף 192 **לחוק העונשין**.
8. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד טען לעונש קראות עינוי.

עמוד 1

- .9. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 21.06.2022,** עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות ואולם נכון אי הסכמתו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף - לא בא הממונה בהמלצתה לשלבו במערך עבודות השירות.
- .10. מעוניין כי עניינובחן פעם נוספת על ידי הממונה על עבודות השירות וככל שבית המשפט יעתר לעתירת המאשימה לעונש, איזו הוא מעדיף לרצות את עונשו מאחרוי סORG ובריח ולא בעבודות שירות, מתוך הרצון לסיים את עניינו בהקדם ומישקולי פרנסה.
- .11. לאור אלה, בהתאם למנתה גזירות הדין שאומץ בתיקו 311 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזר את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה שמא יש מקום במקורה קנדון לסתות לקולה מהמתחם שייקבע.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

- .12. המאשימה עמדה על העריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם; על חומרת המעשים ועל הנסיבות לחומרה שנלווא אליהם ובdagש על כך שאין מדובר באירוע בלבד; לאגרסיביות ולכוחניות שנלווא למעשים; לאופיים החמור של האיומים; ולפוטנציאל הנזק הרב הטמון במעשים. מכל האמור עתירה הקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע, הנע בין מסר מוותנה, ועד ל- 6 חודשים מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. עניין נסיבות העונה, הפניה המאשימה לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, ולכן שהנאשם לא נטול אחריות מלאה על מעשי. מכל האמור עתירה המאשימה להثبت על הנאשם עונש בדמות מסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וכן עונישה נלוות בדמות מסר מוותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.
- .13. הגנה נגד, עתירה לראות בכל אירועי אירוע אחד, וטענה כי מדובר באירועי אלימות בעלי רף חמורה נמוך, שבוצעו על ידי הנאשם על רקע מסcole מתמשך בעניינים כספיים ומשפחתיים. כמו כן, הפניה להגנה לכך שאף המתлонנת הודה כי היא לא חששה מפני הנאשם ולא ייחסה לאイומי חשיבות כלשהי. מטור לכך חלקה ההגנה על מתחם העונש ההולם אותו הציגה המאשימה וטענה כי על המתחם ברף התהוון לנوع החל מענישה צופה פניו עתיד. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הפניה ההגנה לנזק הרבה שכבר נגרם לנאים; לנזק הכלכלי שיגרם לנאים ככל SJPOST עליון עונש מסר ולן בעבודות שירות; ולאחר מכן הנאשם לא מצוי בקשר עם המתlonנטה. מכל האמור עתירה ההגנה להثبت על הנאשם עונש צופה פניו עתיד וענישה נלוות בדמות קנס ופיצוי.
- .14. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחורה", שיתף כי הוא היה נשוי למתлонנטה במשך 33 שנה; טען כי 'תפירו' לו תיק; וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש שכן לדבריו הוא איבד זה מכבר את משפחתו ונענש די הצורך, מה עוד, לדבריו הוא עלול לאבד את מקור פרנסתו בחנות האינסטלציה שבה הוא עובד ככל שיגזר עליו עונש בדמות מסר בפועל.

דין והכרעה

- .15. ראשית חכמה יzion, כי משהחלתי על המקירה שלפניי את "מבחן הקשר הדוק" ואת יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **坎坷ם בני ג'ابر נ' מדינת ישראל**, (נבו, 29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (נבו, 03.09.2015); ע"פ 3164/14 **ニア פן נ' מדינת ישראל**, (נבו, 29.06.2015)), מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל אירועים המתוירים בכתב האישום. למסקנה זו הגעת, בשים לב לעובדה כי המעשים בוצעו באותו המקום - בדירה, כנגד אותה המתlonent - היא אשתו לשעבר של הנאשם, וזאת כאשר אף המאשימה מצאה לנכון לתאר את כלל האירועים המיויחסים לנאים באותו כתב אישום ואף באותו אישום, מה

שמציבע על הזיקה ההדוקה שבין האירועים השונים. מבל' להתעלם מכך כי האירוע השלישי התרחש כשנה וחצי לאחר אירועי הראשון והשני, הרי וcidוע והגם אם העבירות התרחשו על פני תקופה ממושכת, אז, בשעה שניית להשקייף עליהם על כן פרשה אחת מתמשכת (עת מדבר באירועים דומים בעלי נסיבות דומות וככלפי אוטם מתלוננים) הן יכולות להיחשב לאירוע אחד (ראו למשל, תפ"ח (מחוזי נצרת) 20-01-13777 מדינת ישראל נ' בוריס מלמן (נבו, 17.11.2020) שם התרחשו העבירות על פני תקופה ממושכת של כ-6 שנים). בהינתן כל האמור לעיל, כך לדידי, יש לראות במקלול מעשי של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקיפה על כל אירוע כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

16. בהתאם לאמור בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין¹, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרון המנחה בעונישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות העונישה הנוגעת.
17. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה **ממעשה התקיפה**, הינו שמיira על שלמות גופם, שלוםם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). לא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצדיה של עבירת התקיפה סתום, וכך בшуva שזו מבוצעת לפני בת זוג. גם בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להיראות ללחמה בעבירות האלים בת זוג. וזאת בין היתר באמצעות השחת עונשים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל אחורי סורג ובריח (ראו לעניין זה, ע"פ 8314/03 עוד נגד מדינת ישראל (נבו, 06.06.2005) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברוי כי שיקול הרטעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
18. עצם ביצוע עבירות **ארגוניים**, פגע הנאשם בערכים שונים להגן על שלוחות נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר האיים נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בגיןו להסכמה החופשית, או להניאו מפעולה אחרת ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). מה גם, שחומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום שבו היא מופנית כלפי בני משפחה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (נבו, 20.08.2009)).
19. בשים לב לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, וביחד לנוכח אופיה של האלים אשר הופעלה מצדו של הנאשם, טיבם של מעשי האיים שהושמעו מפיו, וריבוי המעשים, סבורתני כי **הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ממשית.
20. במסגרת בוחנת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, שקלתי את אופיה של האלים אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת. CIDוע, עבירות של תקיפה סתום - בין זוגיותם לחול על מגוון רחב של מעשי התקיפה, החל מאגרוף לכיוון הפנים, עobar בבעיטה לכיוון אחת הגפים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. למנוע החומרה של המעשים, דומני כי מעשי של הנאשם, אשר כזכור תקף את המתלוננת בכרך שטר לה על חייה - מצוי ברגע שאינו נמור כלל ועיקר, ה gums אם אינו נמצא ברף הגובה של עבירות התקיפה. עוד ייאמר, כי אמן למתלוננת לא נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהנזק הפטונציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם וממד ההשפה ועוגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה ממעשי אלה.
21. בכל הנוגע לדברי האיים שהשמעו הנאשם כלפי המתלוננת, נתתי דעת לייך הנאשם אים על המתלוננת בשני אירועים נפרדים; לכך שהלה הורשע בעבירות איוימים בשלוש הזרמיםנותות שונות; מעשי האיים מצדיו של הנאשם הופנו כלפי לא אחרת מאשר בת הזוג; וכן לכך שהאיומים שהשמעו הנאשם כלפי המתלוננת התאפיינו באיוימים קונקרטיים בפגיעה בחיה של האחותנה. עוד נתתי דעת לייך שגם אירוע השני של המתלוננת באירועי חזותי, שכן שהוא הניג **בקבוק זכוכית** לכיוונה, ולאחר מכן אף אים עליה שירצת אותה באם היא תזמן משטרת למקום. ברוי כי בנסיבות מעין אלו יש כדי להעיצים את ממד הבלה והחשש שנטע הנאשם בלבבה של

- המתלוננת (כפי שאמ' עליה מעדותה במסגרת הבאת הראיות לעונש (עמוד 10 לפרוטוקול, שורות 25-24)). כן ולחומרה, נתתי דעתך לכך כי את עבירות האיומים באירוע השני ביצע הנאשם לפני המתלוננת כאשר בתם של השניים עדת לנעשה.
- .22 אם כי, נתתי דעתך לכך שבמסגרת שמייעת עדותה של המתלוננת, עליה כי בכל הנוגע לאירוע הראשון שבו איים הנאשם על המתלוננת כי ירצח אותה, הלה טענה כי היא נמנעה מלייחס חשיבות לאיומו של הנאשם (פסקה 38 להכרעת הדין מיום 11.04.2022).
- .23 אשר לשיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, לאחר שמייעת הראיות בתיק, עולה כי הנאשם איים ותקף את המתלוננת על רקע סכסוך משפחתי וכיספי שנתגלו ביניהם. ברוי כי אין בכך להצדיק במאומה את התנהגותו הבלתי רצוי ושלוחת הרسن של הנאשם. לצד האמור ולקולוה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשי של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות כעס ספרטנית, על רקע מגפת הקורונה שפיטה בישראל באותה התקופה, ומובילו שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות נגד בני משפחה בעידנא דרייחא ומוביל שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מחייב מחומרתן.
- .24 אשר **למדיניות הענישה** הנהגת בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, "יאמר כי מطبع הדברים, לא ניתן למצוא בפסקה מקרה שהינו זהה כדי לבדוק למקרה שנדון לפני". שכן, גם כמשמעותם בפסקה דין שבדם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעומתם יש שינוי במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פני הן נפרשו, בחומרת האלים הפיזית שהופעלה, בחומרת האיומים שהושמעו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרטאים שציינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. על כל פנים, סקירת הפסקה מלמדת כי במקרים שבהם דובר בנאים שהורשו ביצוע עבירות של תקיפה סתם נגד בנות זוג, בשילוב עם איומים, **בדרכם כלל** נקבעו מתחמי ענישה הנעים מעוני מאסר מותנה או מאסר שנייתן לרצותו בעבודות שירות ברף התחתון, וכליה בעוני מאסר ממושכים מאחוריו סורג ובריח ברף העליון, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות, הכל בהתאם לנסיבות המקרה.
- .25 כאמור זה עתה, בעבירות מןין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלולות לעבירות, ואילו העונשים המשפטים על הנאים השונים בתוך המתחמים או מחוץ להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפולים; גלים; וכיוצא באלה.
- .26 כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלועל, ראו למשל, בע"פ 20/1536 פלוני נ' מדינת ישראל(నבו, 01.03.2020); בע"פ 17/6466 פלוני נ' מדינת ישראל (ນבו, 18.09.2017); בע"פ 16/3077 פלוני נ' מדינת ישראל (ນבו, 02.05.2020); ת"פ (שלום רם) 24501-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 21.04.2020); ת"פ (שלום רם) 8500-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 26.11.2019); ת"פ (שלום ב"ש) 34753-01-19 מדינת ישראל נ' בר משה אזרזר (ນבו, 07.05.2019); ת"פ (שלום ת"א) 40855-09-16 מדינת ישראל נ' משה חיים שעשו (ນבו, 22.12.2019); ת"פ (שלום ת"א) 15096-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 05.11.2018); ת"פ (שלום ת"א) 53151-11-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' פלוני (ນבו, 11.12.2017); ת"פ (שלום י-מ) 24219-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 10.10.2021); ת"פ (שלום י-מ) 4517-09-17 מדינת ישראל נ' ניר ליאור (ນבו, 30.06.2021); ת"פ (שלום נת') 14092-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 23.05.2021); ת"פ (שלום ראש"ץ) 35469-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 30.05.2021); ת"פ (שלום ראש"ץ) 18261-12-10 מדינת ישראל נ' ניקולאי מיצקנו (ນבו, 18.10.2012); ת"פ (שלום ק"ג) 16077-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (ນבו, 07.04.2016); ות"פ (שלום אש') 30719-01-21 זנבה ווסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.02.2022).
- .27 כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסקה שהוגשה מטעם של הצדדים, אולם כМОון שהדבר געשה תוך

ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים לקולה או לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. כך למשל, ברע"פ 5986/09 **סלימאן אבו האדריר נ' מדינת ישראל** (נבו, 23.07.2009), פסיקה אליה הפניה המأشמה, המذובר בגזר דין שנייתן עבר לתיקון 113 **לחוק העונשין**, בעניין זה יצין, כי טוב יעשו הצדדים אם יקפידו להציג פסקין דין שנייתן בעת האחونة, ובוואדי מלאה שניתנו לאחר תיקון 113 (וראו דבריה של כב' השופטת ג' שלו בעפ"ג (מחוזי בא"ר שבע) 21819-05-15 **יהודיה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל**, (לא פורסם, 12.05.2015), ביחס לגזר דין שנייתן עבר לתיקון 113, ואשר ולא ברור אם כו"ם הם היו מתישבים עם הוראותיו). כך גם בכל הנוגע לרע"פ 13/2015-05-13 **אליהו קשת נ' מדינת ישראל** (נבו, 12.02.2014), פסיקה אליה הפניה ההגנה, המذובר בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממש, היזק לרכוש בצד ובליה בכך לרכיב אשר ביצע נאשם כלפי אם ובנה אצלם הוא שהוא במסגרת אומנה, ולא בעבירות שבוצעו נגד בת זוג, וברוי כי המذובר בנסיבות שונות ובעבירות שונות מהמקרה המונח לפתחו.

28. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, שבהם הושטו עונשים החורגים לחומרה או לקולה ממדיניות העונישה הנוגנת, כפי שזו הוצאה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאוטם פסקין דין ספציפיים שמשמעותם את האינטרס שלו. הדבר אף טבעי הוא, שכן העונישה היא לעולם אינדיידואלית ו"אין עסקינו בשיטת ניקוד, או באրיתמטיקה. עונישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (נבו, 08.06.2015)). לעומת זאת עונשו של נאשם על סמך כתورות העבירות שבhan הוא הורשע, וש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, מילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות העונישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקל בית המשפט קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, נבו, 25.06.2013)).
29. ככלם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בעונישה, לערכיהם המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למединיות העונישה הנוגנת, ולנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, ובשים לב לכך שאין המذובר במעידה חד פעמיות מצד הנאשם אלא בעבירות שנעברו כלפי המטלוננטה בשלושה מועדים שונים, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ניתן **מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל**.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

30. אשר לגזרת עונשו של הנאשם בגדיר המתחם שנקבע, כאמור בסעיף 40(ג') **לחוק העונשין**, על בית המשפט לשקל בעניין זה את הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40יא **לחוק העונשין**.
31. בעניין זה נתתי דעת לי גלו המבוגר של הנאשם (ליד שנת 1958) ולהיותו חף מההרשעות קודמות. עוד אציין, כי הבאתិ בחשבון את הפגיעה שעוללה להיגרם לנאשם, ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר, ولو לריצוי בעבודות שירות, וזאת נוכח הפגיעה הכלכלית הטמונה בכרך, ולעובדה כי הכליא זר לו.
32. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החשובים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח יצרי ועובד, וכן את העובדה שהעבירות שבמוקד כתוב האישום בוצעו (המשךות שבhan), לפני למעלה משנתים. אם כי, את מרבית המשקל בנקודה זו יש להעניק לא לאותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלסתבר בפלילים.
33. הנה כי כן, עסקינו בנאשם, שהינו אזרח המשולב בשוק העבודה וה תעסוקה מזה תקופה ממושכת ומאז שביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כתע, הטייב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולו ואף לא הביע כל רצון לכך, אף ניכר, לאחר שמייעת

הנאשם בשלב הטיעונים לעונש, כי הנאשם מציג עדשה קורבנית ועוסק בעיקר בעצמו ובפגיעה האישית שנגירה הלו כתוצאה מההיליך הפלילי, ולא בפגיעה שנגירה למתלוננת ולבטו כתוצאה מההתנהגות. משכך, נראה כי אותו מוקד בעיתוי וקווי אישיותו של הנאשם שעמדו ברקע לביצוע העבירות, לא אינו. ברי, כי **שאלתם הם פניכם** הדבריםם, הרי **שאין מקום בעניינו לסתות סטיה לכולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי** (cuturtha דה-פקטו של ההגנה לעוניין העונש), אלא **יש מקום להשิต על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם**.

- .34. אכן, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו הנאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעוניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 14.07.2013); בע"פ 13/7683 דוד פולמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 23.02.2014); בע"פ 1441/14 האבט חמיס נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן (פורסם בנובו, 08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 דמתרי גראניק נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 20.11.2013).
- .35. והרי שבמקרה שלפני, לא ניתן לומר כי שיקומו של הנאשם (בהינתן העובדה כי הלה מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרכיו הרעות), יצדיק סטיה מתחם העונש שקבעתי לעיל. זאת ועוד וכיודע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסתיה מתחם העונש ההולם וממילא לא להימנענות מהשתתך רכיב של מאסר ولو בעבודות שירות (ראו והשו, בע"פ 16/4097 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 16.09.2015)).

.36. **ומן התם אל הכא**, לאחר ש核实תי את מכלול השיקולים שפורטו בヅר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין מצבור הנסיבות שבתיק זה, ובשים לב לכך גיסא, להיות הנאשם חף מהרשעות קודומות; ולගילו המבוגר; ומайдר גיסא, לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען ולהעדר כל שיקולי שיקום בעניינו (המצדיק גם סטיה לכולה מתחם העונש שנקבע על ידי), ובשים לב ליתר הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף הנמור (אם כי לא התחתון), של המתחם אותו קבעתי לעיל.

.37. **באשר לאופן ריצו המאסר שיוות על הנאשם**, סעיף 51(ב)(א) לחוק העונשין קובע כי "בית משפט שגורר על נאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על תשעה חודשים, רשאי להחליט, בヅר הדין, שהnidion ישא את עונש המאסר, כלו או חלקו, בעבודות שירות". חלופה זו מעניקה לנאשם אשר נגור עליו עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, את **הפריבילגיה** לרצות את מאסרו בתנאים פתוחים, מחוץ לרצח בית הסוהר, וזאת במקום שבו ניתן להשיג את המטרות העונשיות של המאסר בדרך מועילה יותר לחברה ופוגענית פחות לעברין (ראו לעוניין זה, דברי ההסביר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 25) התשמ"ז-1986; ה"ח הממללה 76, 76 (1986); בע"ב 426/06 חוות נ' שירות בתי הסוהר (12.03.2006) (פורסם במאגרים המשפטיים); בע"ב 8648/04 הרץ נ' נציב שירות בתי הסוהר (23.09.2004) (פורסם במאגרים המשפטיים); ובע"ב 8220/19 מדינת ישראל נ' מרואן הישאם (13.07.2020) (לא פורסם) (להלן: "**עוניין הישאם**").

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על כך שחלופה עונשית זו, תכליתה לאזן בין הצורך להטיל על הנאשם עונש מאסר בגין עבירה ש做过, לבין הרצון לשיער בשיקומו ולהימנע מההשלכות המזיקות הנלוות לריצוי מאסר מאוחר סורג ובריח (ראו לעוניין זה, בע"ב 2955/11 אזברגגה נ' שירות בתי הסוהר (08.05.2011) (פורסם במאגרים המשפטיים)).

עם זאת, נקבע כי חלופה זו אינה סוג נוספת של עונש, אלא אף כורה מיוחדת לנשיאותו של עונש מאסר, אשר אליה נלווים כלל שיקולי הענישה החלים ביחס לעונש מאסר, ובראשם **שיעור החרטעה** (ראו לעוניין זה, בע"ב 8430/09 אברג'יל נ' מדינת ישראל (03.01.2010)) (פורסם במאגרים המשפטיים)).

בשעה שנאשם מביע מלכתחילה את דעתו כי אין בכונתו לבצע ברצינות ובאחריות את עבודות השירות שיכל ויטלו עליו

במסגרת גזר הדין, ומתנגד נחרצות לעבוד בשעות העבודה הנדרשות במסגרת מערך עבודות השירות, **הלה מסתכן באובדן הפריבילגיה האמורה**, שתוצאתה הינה השחת ענישה מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו, **ענין הישאם, לעיל**).
38. בעניינו (כאמור בראשית הדברים), הנאשם גילה באופן נחרץ את דעתו כי הוא מתנגד לעבוד בשעות העבודה הנדרשות במסגרת עבודות השירות; כי הוא אינו מעוניין כי עניינו יבחן פעם נוספת על ידי הממונה על עבודות השירות; וכי ככל שבית המשפט יעדיר לעתירת המאשימה לעונש, אז הוא מעדיף לרצות את עונשו מאחורי סורג ובריח ולא בעבודות שירות, מתוך הרצון לסיים את עניינו בהקדם ו邁sicoli פרנסה. במצב דברים זה - ברי, כי הנאשם יודעת כי הוא מודע לסכנה שבאיוב הפריבילגיה לרצות את עונשו בעבודות שירות.
39. **מכל המקובל לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. חודשיים מאסר בפועל.

בHUDER החלטה אחרת, הנאשם **יתיצב לתחילה ריצו עונשו, ביום 25.8.2022 עד לשעה: 10:00** בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשבישתו תעוזת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיוון מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, בטלפון שמספרו: **08-9787336**.

העתיק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.

ב. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עבר כל עבירת אלימות מסווג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 2 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עבר כל עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומים.**

ד. **פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוונת, ע"ת/1.**

הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/**הפיצוי**/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מעת גזר הדין לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באמצעות המדריכים הבאים:

- **בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, או** www.eca.gov.il.
- **במועדן שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

- בழומן בכל סניף של בנק הדואר - בהציגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).
 - ה, הנאשם יצהיר על התcheinות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה אלימה לרבות איומים וזאת למשך שנתיים מהיום.
- כחות ערעור - חוק.

עתה היום, י"א تموز תשפ"ב, 10 ביולי 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע כל עבירה אלימה לרבות איומים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה אלימה לרבות איומים במשך שנתיים מהיום, ישת עלי סך של 5,000 ₪ בழומן.

החלטה

נרשמה לפני התcheinות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום י"א تموز תשפ"ב,
10/07/2022 במעמד הנווכחים.
נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא